

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 29.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867765776/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Gr. skrev — dog ei til Brug — en meget sprænglærdt Drikke-
vise. —

Nu skulde han begynde at læse til Attestats, men han havde kun 4de Rdr. maanedlig, naar han nu betalte meer end det halve for Losji, er det klart, han hverken kunde betale Manuduktør, eller købe Brænde, og at studere i et koldt Tagkammer gaaer ei meget got an. — Hartad 2 Maaneder var han paa Landet. —

I denne Vinter læste han forresten Vessels, Reins, Storms, T. C. Bruns og fleres Digte, samt en gyselig Mængde Romaner, da der ei vare andre [Bøger] i det Læsebibliotek, hvis Afbetjening en Ven overlod ham, og da han endnu ei kjendte Letheden i at faae Adgang til Universitetets Bogsamling. —

Han begyndte en rimet Fortælling om Knud stores Skakspil med Ulf Jarl i Roskilde, der omtrent har samme Værd, som den forhen omtalte sigurdske Fortælling; — til Beviis herfor tjener følgende Beskrivelse om, hvorledes Knud bar sig ad ved Ulfs Gjestebud. — Det er sagt, at denne Jordens Gud ogsaa stundum fik det Indfald at være glad og

»Begeistres smukt af brune Mjød
»Og spise Oxens harske Kjød
»Samt derpaa som en Kæmpe rask
»At banke Brødrers Pandebrask
»Med hin[e] lækre Fades Been etc.»

— Ligesom Jeg overalt ei gjør meget af Knud som Helt, troer Jeg neppe, han har udmærket sig ved dette slags Strid. — Snarere mener Jeg, at han allagde denne — de gamle Kæmpers Skik med deres Tapperhed. —

At Ulf har været Lutheraner eller Calvinist, slutter Jeg af, at han i sin Tale til Knud, hvor han forekaster ham sin Romertreise, kalder Paven

— — — »hin syndles' Mand,
»Der paa sin Trone Syndens Bylder
»Kan læge, — *nota bene* — naar
»Hans Hænder man kun brav forgylder.»

Ligesom han spøger ret artig med Skjærsilden, naar han i de følgende Linier maa sige —

»Hvis ei da kan kun sligt (?) et Saar
»Kureres, naar i Skjærsilds Hede
»Den arme Synder ret kan svede